

מכתבים

ד"ר ישראל

הרף כל שאיפותינו לשלום, נצטרך ל-הילחם.

אם גם העולם הזה מודה, כי הצמרת הסורית היא סכיון פרגית (העולם הזה 1523), לא נותר לי ישראל אלא להיות הרופא של המזרח-התיכון.

אינני שמח על כך, אך המציאות חזקה מכל רצון ו-מכל מאחייהלב.

ישראל רחמני

תל אביב
צידקת המלחמה
אני מסכים איתך שזו תהיה שטות

מצד ישראל להתערב במערכת תימן, או בניגוד, או בקונגו, או באנגולה, ועוד לסבך בכך את הולנדי הידידותי, כפי שהוסבר הדבר בכתבה "1000 מיקלעים - למי?" (העולם הזה 1521).

אך מה הפשע, למשל, אם ישראל תעזור לשבטי הדרום בסודאן, השואפים להשתחרר מעול הצפון המוסלמי?

אני זוכר היטב איך שהעולם הזה קרא לא פעם לממשלת-ישראל להגיש עזרה צבאית ומוסרית ללוחמים הכורדים בעיראק, הן נאבקים לעצמאותם. ואינני תופש במה נופי-לת צידקת-מלחמתם של מורדי דרום-סודאן מוזו של הכורדים. אלה ואלה נלחמים ל-עצמאותם.

ישראל רגני, גבעתיים

קול החירחור

קולי-ישראל שידר במהדורת החדשות של הרביעי לחודש, כי האוניברסיטה העברית בירושלים הודיעה לעובדיה שמשכורות אוקן טובר תשולמנה באיחור, מכיוון שקופת ה-אוניברסיטה ריקה.

דובר משרד-האוצר הודיע, לעומת זאת, כי כל הסכומים המגיעים ממשרדו לאוניברסיטה שולמו כבר, וכי אין פיגורים.

וכל זה בימי ההפגנה הגדולה של הסטודנטים (העולם הזה 1523), ותחת צל האיום

בשביתת סטודנטים. המבין יבין: משכורות עובדי האוניברסיטה לא שולמו בגלל סירוב הסטודנטים לשלם שכר-לימוד מוגדל.

מה קל לסכסך ולחרחר מעל גלי האתר?!
יוסף לורנט, קרית אתא

טעות טכנית

תודתנו נתונה לקורא יוסי זהבי (העולם הזה 1523), על כי היפנה את תשומת-לבנו לטעות טכנית שנפלה בכתובת השם "יור-שלום" על גבי שלט בין-עירוני בצומת קסטינה.

קרוב להדאי שהדבר נעשה שלא מתוך כוונה רעה.

העברנו את הטיפול בעניין לגורמים המתאימים.

א. דישון, עוזר ראשי לממונה על שירותי פנים, משרד-התיירות, ירושלים

נצח ישראל

בחרדה ובהתלהבות של יהודיה פטרויטית קראתי לאחרונה כמה כתבות שלכם, הנוגעות, לדעתי, לצדדים שונים של אותה הבעיה.

ראשית: ישיבת היהודים האמריקאים על

סיר הבשר, ופחדוני-תם מפני הנאצים ה-אמריקאים. כל הכי-בוד, במובן זה, ל-צעיר הישראלי נתן זהבי, שהציע להם לצאת לפעולה-נגדית. שנית: הבחירות הבורחות מן הארץ. זוהי רדיפה אחרי עושה מצד צעירות חסרות שורשים, ש-אין להן תחושת מר-לדת.

שלישית: הכתבות שלכם על היורדים מן הארץ, הממלאות אותי זעם שוב ושוב בשבועות האחרונים, מרת-קרת.

נצח

הבוז ליורדים! כל הכבוד ללוחמים ב-ירידה!

דבורה נצה, תל-אביב

האקלים המתניק

לכל אלה אשר ארץ זו קטנה מדי עבורם, או שהאקלים גורם להם מחנק, או שהאופק צר ומוגבל בשבי-לם;

לכל בני-הטובים, שמנה וסלתה של החברה, הבורחים מ-המערכה על שינוי האווירה והמשטר ה-חברתי, היורדים ל-ארץ אחרת, על מנת להפש בה את מולם; לכל אלה תורם אני אגורה אחת, ל-מימון נסיעתם.

סעו, אתם ודומי-כם, בעלי האופקים בסייע המדינה.

אין צורך בכם, בתרזיכם האחיליים ו-הציניים.

לעריקים אין מקום בארץ. טובה אתם עושים לארץ זו ולעצמכם, בעריקתכם ממנה.

יצחק מרגלית, מושב גן-יאשיה

על החוקה ועל הניצח

מכתב-הביקורת של הצייר משה ברנשטיין על יצירותיו של יהודה ניימן מצלצל מוכר (העולם הזה 1521).

כבר נכתבו והושמעו דברים כאלה על יצירות של אחרים, כמו פיקאסו, למשל. זה היה לפני שנים רבות, וראו מה נשאר מן היצירות ימה נותר מכל הביקורות.

הראשונות קיימות לנצח, ואילו האחרונות נשתכחו כבר.

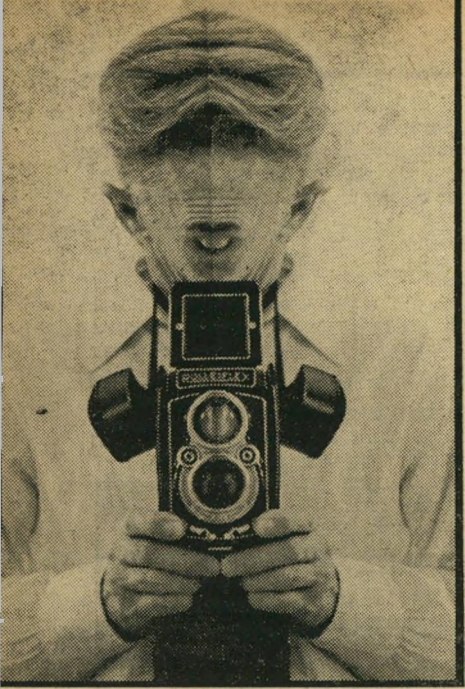
זאב הרץ, תל-אביב

תמונתו של הצלם הרץ, כפי שצולם בידי עצמו - ראה תמונה.
מי חייב להתנצל?

כשקראתי את מכתבו הראשון של ברנשטיין, התאפקתי. עתה, לאחר המכתב השני, אין לי ברירה אלא לענות.

מרגלית

צלם הרץ בפעולה

אינני מכיר את ברנשטיין, כשם שאינני מכיר את ניימן. גם אינני צייר, ואיני מתעתד להיות צייר. בכלל, אינני צד בפרשה. אך בכל זאת אני חושב, שלברנשטיין אסור היה לבקר חבר למקצוע בצורת מכתב למערכת עתון. אומנות אינה פוליטיקה.

ברנשטיין ביקש את התנצלות העולם הזה על אי-סירוס מכתבו המלא. אני חושב ש-הוא צריך להתנצל לפני ניימן על מכתבו. ברנשטיין יכול היה להביע את דעותיו על יצירות ניימן, או כל צייר אחר, בכל צורה כמעט, רק לא בצורה שבה באמת הביע אותן.

אריה לביא, בת-ים

ביודעין וכמתכוון

בכתבה "מאה שערוריות" (העולם הזה 1523) הוזכר שמו של מר יצחק טוקצ'נסקי, ונכתבו אודותיו סיפורים המבוססים על אינפורמציה כוזבת ומטעה.

ברצוני לציין כי הסיפורים הנ"ל, שאין (המשך בעמוד 4)

למה אתם מחכים?

אינכם חייבים לדחות את תכניותיכם רק מפני שאין באפשרות הורייכם לעזור לכם ברכישת דירה. חברת רובינשטיין ושות' באה עתה לעזרתכם עם דירות לזוגות צעירים בבת-ים, שמחירן החל מ-11,000 ל"י ועוד 10,000 ל"י משכנתא צמודה או בלתי-צמודה לבחירתך. בדירות 2 1/2 חדרים, תריסים נעים, גז מרכזי, דוד חשמל, והן מוקמות על קרקע פרטית, העוברת לבעלותכם הבלעדית.

למה אתם מחכים?

רובינשטיין ושות'

רח' מקוה ישראל מס' 6 תל-אביב טלפון 622621 חברה קבלנית בע"מ

פרסום גלובלום